

dets Bogholder, Regnskabsfører og Kasserer. I denne Egenskab har han en Oppebørsel af henvend 200,000 Rbd. og stiller derfor en Caution af 8,000 Rbd.; men, hvad der er Hovedsagen, Udbetalingerne ere saa mange og minutieuse, Afregningerne med hver enkelt Kunstner og Functionair ere og ville stedse blive saa hyppige og indviklede, at alle disse Anliggendes ordentlige Besørgelse og rigtige Anbringelse i Bøger og Regnskab upaatvileligen ere besværligere end en stor Deel andre Kasseembedsmænds Arbejde; ei tale om de Vanfærligheder, som det her foreliggende Lovudkast ikke lidet complicerede og indbyrdes frydsende Bestemmelser vilde foranledige for Bog- og Regnskabsføreren.

Alt dette den omhandlede Embedsmænds Arbejde er nu ved Udkastet foreslaaet at skulle være betalt i de første 10 Aar med 200 Rbd., siden med 400 Rbd. aarlig. Vi tvivle ikke paa, at der ved Vacance jo vil gives Aspiranter, der paa de uysnævnte Vilkaar og selv med Cautionens Tilvebringelse til enhver Priis ville troe sig tjente med Embedet; vi mistvivle kun om, at Embedet vil blive tjent med værdige Aspiranter.

ad § 5.

Mellem de Embedsmænd, som blive at sætte i Klasse med Skuespillere, bør formeentlig Deconomie-Inspecteuren optages, da denne Functionairs Dygtighed og Paalidelighed ere saa vigtige for Theatrets oeconomicke Forhold, at han uidentivl bør have den samme Udkomst til kongelig Ansættelse, som de andre i Paragraphen nævnte Embedsmænd.

Den Bestemmelse, at den høieste Gage for en Skuespiller, naar han har tjent i 25 Aar, skal være 1200 Rbd., hvorved de tidligere Bænestice-Godtgørelser af 1000 Rbd. for 25 Aars Tjeneste, og siden den samme Sum for hvert 5te Aar, overføres paa Gagerne med 200 Rbd. aarlig, skulle vi længere hen omtale, i Forbindelse med vore Bemærkninger til § 14, 3.

ad § 6.

Hvorvidt de for Capelmusici her bestemte Gage-Maxima (i Forbindelse med den vanfærliggjorte kongelige Ansættelse) ere tilstrækkelige til i det kongelige Capel at bevare Plantestollen for solid Instrumentalmusik, og saaledes

vedligeholde Capellet's hidtilværende hæderlige Anseelse, henstilles til nærmere Overveelse.

ad § 8.

Angaaende den her (i Forbindelse med § 14, 1) foreslaaede Deling af Spillepræmien eller den saakaldte Jen, have vi at bemærke:

Spillepræmiens Virkning saavel til at anspreke Kunstnernes Anstrengelser og derved gavne Theaterindtagten, som til at forbedre deres private Deconomie, vil, for de nuværende dertil Berettigede ligesom for de fremtidige, ikke lidet forringes derved, at ifølge Planen endeel deraf gjøres afhængig af en Eventualitet, Overskuddets Størrelse, som først efter Saisonens Ende kan kjendes, og hvorefter da Udbetalingen maa udsættes.

Den Uvillie og Misfornøielse, som ved denne Forandring fremkaldes, vil i høi Grad skade Theatrets Lary, og den kan ligesaa lidet ved nogenformig Bestyrelses Energie eller Omstigt hindres, som ved Lov forbydes. Desuden er det i Grunden en Tilbagevenden til det tidligere anvendte System af Saisondouceurer, som man med Føie har forkastet og saavidt muligt forladt, ei at tale om, at af dette Emolument, der bliver tilveiebragt af Theatrets eget Græhery i Forbindelse med Statens Tilskud, vil af Nødvendighedsgrunde en betydelig Deel factiff blive Indtagt for Personer, hvis Industri Staten ingenlunde har villet understøtte.

Hertil kommer, at, saasom den Deel af Spillepræmien, der ifølge Forslaget skal udredes i Procenter af Overskuddet, vil voxer i samme Forhold som de Udgifter, der, ifølge § 13, skulle afholdes af Theatrets samlede Indtagt, formindskes, er Personalet ligesom henvisst til en for Bestyrelsen ubehagelig, Tjenesten hemmende, Control med disse Indtagters Anvendelse, en Mislighed, der især vil virke skadeligt paa Dispositionen over den store, samlede Conto, der i Finantsloven er betegnet som „Udgifter af ubestemt Omfang“, og som indbefatter mange af de i Kunstens Interesse vigtigste Udgifter. Saa sikkert ansee vi disse uheldige Virkninger af Jenens Deling at ville indtræde, at vi, naar ifølge det foreliggende Udkast og de Modificationer, det iøvrigt maatte undergaae, Statens aarlige Tilskud til Theatret er udfundet, i alt Fald hellere i Theatrets og Kunstnernes In-